

Η “ΗΜΙΤΕΛΗΣ,, ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Είναι συγκινητικό. Και άπιστευτα χαρακτηριστικό. Νά ή ιστορία:

Μόλις πριν ένα μήνα προβλήθηκε στην ΕΡΤ, στην έκπομπή ΕΡΕΥΝΑ, ένα μικρό φιλμ με θέμα τὰ άγροτικά 'Ιατρεία. Τò θέμα ήταν συγκλονιστικό και είχα γράψει μιὰ κριτική για τήν έκπομπή. Σημείωνα ιδιαίτερα τὰ παράπονα τών γιατρών που πέρα από τις χίλιες δυο δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, ή δέν είχαν καθόλου ιατρικά έργαλεία στη διάθεσή τους ή είχαν ελάχιστα.

’Από επίσημη έλληνική πλευρά ούτε ή έκπομπή, ούτε ή κριτική μου προκάλεσαν καμμιά αντίδραση. Νά όμως που ξαφνικά άντέδρασε ή... 'Ολλανδία!

Για τήν άκρίβεια άντέδρασε ό 'Ολλανδός Γυμνασιάρχης Μαρτίνος Βάν Πίνξτερεν. Με πήρε στο τηλέφωνο.

— Είμαι τώρα στην 'Ελλάδα, μου είπε. (Με πολύ καλή έλληνικά). Διάβασα πριν λίγο καιρό στην 'Ολλανδία μιὰ κριτική σας για τὰ 'Αγροτικά Ιατρεία. Είδα ότι μερικά δέν έχουν έργαλεία. Λοιπόν φρόντισα και βρήκα λίγα. Που μπορώ να σας τὰ δώσω για να φτάσουν στα χωριά που δέν έχουν; Φαίνεται πως είχα «ξεραθεί» γιατί τόν άκούω πάλι να λέη.

— 'Εμπρός... Μ' άκούτε;

—Ναί... Ποιός είστε είπατε;

—'Ενας καθηγητής, φιλόλογος, γυμνασιάρχης, στην πόλη Ντέερν, τής 'Ολλανδίας.

—Και φέρατε ιατρικά έργαλεία για τὰ έλληνικά άγροτικά Ιατρεία;

—Ναί. 'Όταν διάβασα τήν κριτική σας πήγα σε διάφορους φίλους μου γιατρούς και σε νοσοκομεία και τούς είπα: «σας περισεύει κανένα στηθοσκόπιο;» Μ' άκούτε;...

—Ναί...

—'Ε, τώρα ήρθα στην 'Ελλάδα και έφερα μαζί μου ότι μπορούσα να μαζέψω. Μερικά είναι λίγο μεταχειρισμένα, αλλά σε πολύ καλή κατάσταση. Είναι και μερικά καινούρια.

Δώσαμε ραντεβού τήν ίδια μέρα στην έφημερίδα.

’Ο γυμνασιάρχης Μαρτίνος Βάν Πίνξτερεν δέν είναι καθόλου ό τύπος τού γυμνασιάρχη που μπορεί να φανταστήτε. 'Αν τόν βλέπατε στο Σύνταγμα δέν θα τόν ξεχωρίζατε από τούς άλλους τουρίστες τής περιοχής. Μπλου τζήν, σακκίδιο, άνοιχτό πουκάμισο, μέσης ηλικίας.

—Τò 1960 πήρα μιὰ ύποτροφία για έξι μήνες στην 'Ελλάδα μάς είπε. Λοιπόν άγόρασα μιὰ μοτοσυκλέττα (!) ήρθα μ' αυτήν και μ' αυτήν γύρισα όλη τήν 'Ελλάδα.

— Ξένοιαστος καθαλλάρης, είπε τ' άστείο του ένας συναδέλφος, παριστάμενος.

—Μάλιστα. (Χαμογελάει). 'Από τότε έχω έλθει πολλές φορές. έχω φίλους. Στην 'Αμφισσα, παραδείγματος χάρι. Στòν 'Αγιο Γεώργιο τής 'Αμφίσσης μάλιστα έχω χτίσει και ένα άγροτικό Ιατρείο...

—Τιιι; ρώτησε με μιὰ φωνή ό χορός τών συναδέλφων.

—Αυτό έγινε τò καλοκαίρι τού 1974. Ναι, ήταν τόν ίδιο καιρό που έπεσε ή χούντα όταν έχτιζα τò Ιατρείο.

Χάσκουμε.

—Κοιτάξτε... Τήν άνοιξη τού '74 γιόρταζα τὰ 25 χρόνια που είχα καθηγητής. Θα γινόταν μιὰ γιορτή στο Ντέερν και θα μου κάναν και μικροδωράκια. Λοιπόν τούς είπα: «Μη μου κάνετε δωράκια. Νά μαζέψετε λεφτά για να κατέβω στην 'Ελλάδα να χτίσω ένα άγροτικό Ιατρείο. 'Υπάρχει ένα μικρό χωριό κοντά στους Δελφούς, τò λένε 'Αγιο Γεώργιο, είναι πολύ μικρό έχει μόνον 140 άνθρώπους, δέν έχει ούτε καφενείο

ούτε τίποτα, πρέπει όμως νάχη ιατρείο.

—Καί τὸ χτίσατε;

—Ναί. Ἄλλὰ δὲν τελείωσε. Δὲν ἔχει πα-
ράθυρα, οὔτε πόρτα. Ὅπως τὸ ἄφησα τὸ
'74 ἔτσι εἶναι καὶ σήμερα.

Ἄλλου εἴδους ταραχὴ αὐτὸς ὁ γυμνα-
σιάρχης. Σπούδασε στὴν Οὐτρέχτη ἀρχαῖα
ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ. Σήμερα διδάσκει
στὸ Γυμνάσιο τοῦ Ντέερν ἀρχαῖα ἑλληνικὰ.
Ἔχει μάθει στὸ μεταξύ καὶ νέα ἑλληνικὰ
καὶ τὰ διδάσκει ἔξω ἀπ' τὸ Γυμνάσιο σὲ
νέους ποὺ θέλουν νὰ τὰ μάθουν.

—Στὴν Ὀλλανδία πάντα λέω: «Ἡ Ἑλ-
λάδα εἶναι ἡ δεύτερη πατρίδα μου». Τοῦ
χρόνου θὰ κάνω μιὰ ἑλληνικὴ ἑβδομάδα
στὸ Ντέερν — ἔχω κάνει καὶ ἄλλες παλιό-
τερα — καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ μαζέψω
πάλι χρήματα γιὰ νὰ μποῦν τὰ παράθυρα
καὶ οἱ πόρτες στὸ ἱατρεῖο τοῦ Ἁγίου Γεωρ-
γίου. Ἄλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νὰ μοῦ
ὑποσχεθῶν ὅτι δὲν θὰ τ' ἀφήσουν ἔρημο
καὶ ἄδειο. Εἶναι κρίμα.

Εἶναι κρίμα, καημένε Μαρτίνο, φίλε μας.
Ἐμεῖς τὸ ξέρουμε. Θὰ θέλαμε νὰ μὴ τὸ κα-
ταλάβης καὶ σὺ. Θὰ θέλαμε κάθε καλοκαίρι
ν' ἀνηφορίζης κατὰ τὸν Ἁγίον Γεωργίον, νὰ
βλέπης τοὺς φίλους σου καὶ νὰ φροντίζης
τὸ ἱατρεῖο σου. Δὲν ξέρω πότε θὰ γίνῃ πρα-
γματικὸ ἱατρεῖο, μὲ γιατρὸ, φάρμακα καὶ
ἐργαλεῖα. Ὅταν μὲ ρώτησες σοῦ τόπα:
δὲν ξέρω. Σοῦ τόκρυφα πῶς δὲν μπορῶ νὰ
εἶμαι καὶ πολὺ αἰσιόδοξος, ἀλλὰ δὲν μπορῶ
νὰ σοῦ τὰ πῶ καὶ ὅλα. Γιατὶ θέλω νὰ δι-
δάσκῃς πάντα νέα ἑλληνικὰ στὴ μικρὴ πό-

λη σου, νὰ κάνῃς ἑλληνικὲς ἑβδομάδες, μὲ
χοροὺς ἑλληνικοὺς, ἐκθέσεις, τραγούδια,
ὁμιλίες καὶ μὲ «ἑλληνικὴ ταβέρνα», ὅπως
μοῦπες. Γιατὶ θέλω νὰ διαβάξῃς τὴν ἑλλη-
νικὴς ἑφημερίδες καὶ περιοδικὰ στὴ μακρινὴ
σου χώρα. Καταλαβαίνεις, μιὰ καὶ δὲν μᾶς
ἀκοῦνε ἐδῶ στὸν ἴδιο μας τὸν τόπο, ἄς
ξέρουμε τουλάχιστον πῶς μᾶς ἀκοῦνε κά-
που σ' αὐτὴ τὴ γῆ.

Τὰ δύο πιεσόμετρα, τὸ ἓνα ὀφθαλμοσκό-
πιο, τὰ τρία στηθοσκόπια (τὰ δύο ὀλοκαί-
νουργια, τὸ ἓνα μεταχειρισμένο) ποὺ ἔφε-
ρες μαζί σου, θὰ τὰ δώσουμε στὸ Σύλλογο
'Αγροτικῶν Ἱατρῶν. Αὐτοὶ ξέρουν ποῦ
χρειάζονται περισσότερο. Ξέρω ὅτι ἐσὺ ἤθε-
λες νὰ πᾶνε στὸν Ἁγίον Γεωργίον. Ἄλλὰ ὡ-
σπου νὰ μποῦνε οἱ πόρτες καὶ τὰ παράθυ-
ρα ἔχουμε καιρὸ. Ἄλλωστε εἶναι πολλοὶ
ἀκόμα οἱ Ἁγίον Γεωργίονες στὴν Ἑλλάδα καὶ
θὰ τὰ χρειαστοῦν.

Ὁ Ἁγίον Φωτιάδης, ποὺ ἔκανε τὴν ΕΡΕ-
ΥΝΑ, οἱ γιατροὶ ποὺ μίλησαν σ' αὐτὴ, κι'
ἐγὼ σ' εὐχαριστοῦμε ποὺ εἶσαι φιλέλλη-
νας. Ἡ μάλλον Ἑλληνας, ὅπως θέλεις νὰ
σὲ λέμε.

Θὰ ἤθελα, κλείνοντας αὐτὸ τὸ μικρὸ ρε-
πορτάξ νὰ συστήσω στοὺς συνέλληνες: ὅ-
ταν βλέπουν κανένα τουρίστα λίγο κουρε-
λῆ καὶ βρώμικο νὰ μὴ βιάζονται νὰ τὸν χα-
ρακτηρίσουν μὲ τὴν «ἔξυπνη» ἑλληνικὴ
προσφώνηση «ἀλητοτουρίστα». Μπορεῖ νὰ
πέσουν πάνω σὲ κανένα γυμνασιάρχη καὶ
φίλο μας. Ἀληθινὸ φίλο μας.

ΜΗΝΑΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

